

se, ja, det viser jo kun, at demokratiet virker godt i Vestjylland.

Kristian Jensen (V):

Jeg er helt enig med miljøministeren i, at det her er en sag, der interesserer og optager både miljøministerens og mit parti. Men når miljøministeren nu siger, at der jo, ligegyldigt hvor man placerer møllerne, vil komme henvendelser fra borgerne, så tror jeg faktisk, miljøministeren taler lidt mod bedre vidende, for i hvert fald hvis man placerede dem ved Rønland, ville der være utrolig få borgere i lokalområdet, der ville protestere, for der bor ingen derude.

Men mit spørgsmål går egentlig på det, som hr. Jens Kirk var inde på: Med hensyn til det, som er udpeget som førsteprioritet, området ved Høvsøre, er der tidligere blevet givet afslag på, at lokalbefolkningen kan opstille møller, og kan ministeren ikke forstå, at det for disse folk virker dobbeltmoralisk, hvis ministeriet først giver afslag til dem og derefter giver sig selv lov til at stille møller op, hvis det er det, der bliver enden på det hele?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Nu ved spørgerne, at de afslag blev givet længe før min tid og ikke er noget, jeg har haft ansvar for, og de blev givet i en situation, hvor der ikke var mangel på velegnede pladser, som ikke gav problemer.

En af vores vanskeligheder i øjeblikket er jo at finde pladser, hvor der ikke er opstillet møller i forvejen. Så jeg har helt forståelse for den reaktion, men man må altså også have forståelse for, at tiden har ændret sig. Og så er der vel forskel på det, der kommer hele samfundet til gavn, og så det, der alene – selv om det kan være værdifuldt nok i sig selv – kommer en enkelt investor til gavn.

Vi vil tage alle hensyn i betragtning. Jeg vil bare sige, at min erfaring er, at det, vi nu oplever i Høvsøre, ikke er anderledes end det, jeg eksempelvis oplevede, da vi forhandlede med Sydthy Kommune, diskussionen deroppe om en alternativ placering. Det giver anledning til diskussion. Min erfaring er imidlertid, at når det først er etableret og det er gjort ordentligt, er der en større accept.

Jeg tror, hr. Jens Kirk før nævnte en række naturgenopretningsprojekter, som han var utilfreds med. Også dem må jeg glæde mig over at vi har gennemført i fællesskab, Venstre og Socialdemokratiet. Og jeg vil også glæde mig

over det samarbejde, vi har haft både med Ringkøbing Amt og med de kommuner i Ringkøbing Amt, som det her vedrører, ligesom jeg kan glæde mig over vores samarbejde med Nyborg Amt og de kommuner i Nyborg Amt også om det her.

Det her vil gå efter bogen, men det kan ikke være rigtigt, når vi ikke er færdige med at vurdere de mange indsigelser, at man så her i Folketinget afkræver mig svar – jo, det må man gerne, men ikke, at jeg skal give et svar på, hvad resultatet bliver. Vi må lytte til alle argumenterne, før vi træffer vores beslutning.

Aase D. Madsen (DF):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der ikke indgår et moment af indirekte statsstøtte til dette projekt. Man kalder det ganske vist demonstrationsmøller, og det er da også rigtigt, at man måske skal udvikle en teknik, som ikke er kendt i øjeblikket, men hvem betaler?

Er det ikke for en stor del vindmøllefabrikanterne, der har interesse i dette projekt? De har en meget stor interesse i det. Jeg ved også, at der ligger en national interesse med hensyn til, at man kan eksportere vindmøller osv., men at det har så stor en national interesse, at ministeren selv går ind og sidder alle former for indsigelse, der har været, overhørig!

Ministeren er ellers meget forsigtig med hensyn til selv at tage planlægning ind i ministeriet, bl.a. kommer jeg til at tænke på kolonihaver, som tilsyneladende ikke har så stor en national interesse, men det var da billigere, for dér er der ikke involveret indirekte statsstøtte.

Jens Kirk (V):

Det glæder mig da, at ministeren inden for en rimelig tid, når han har gjort sine overvejelser, vil forklare os, hvor han mener det er bedst. Men når vi spørger nu, er det for ikke at komme for sent ud. Det må jo være rigtigt, hvis vi skal holde gang i den demokratiske proces, at det er nu, vi spørger, og ikke bagefter, når først ministeren har taget sin beslutning.

Vi er enige om, når vi snakker om overnational interesse, at så kan Storebæltsbroen kun ligge, hvor den ligger, og også Øresundsbroen næsten kun, hvor den ligger. Men med det her, som også skal være overnationalt, er der nok flere muligheder. Og vi har forsøgt ligesom at påpege over for ministeren, at hvis vi ud over naturen skal tage hensyn til den syvende part